

Interpellation av Kristin Jacobsson (C) till borgarrådet Alexander Ojanne (S) hemlöshet och osäkra boendeförhållanden för barnfamiljer och relationsvåldsutsatta.

Hemlöshet och boendeosäkerhet är ett tilltagande problem i Stockholm. Trots flera åtgärder visar den senaste hemlöshetsrapporten som tagits fram av staden att hemlösheten ökar, varav 22 procent av de hemlösa har barn på hel- eller deltid. I samtal med Stadsmissionen framkommer också att många barnfamiljer flyttar från kortvariga andra- och tredjehandslägenheter och att det inte är ovanligt att barn måste pendla upp till 90 minuter till skolan, något som gör det svårt med kompisar och fritidsintressen.

Detta är ytterst bekymmersamma siffror. Barn ska växa upp i trygghet. Stadsdelarna har en nyckelroll då det gäller förfrågningar om hållbara boendelösningar för barnfamiljer och våldsutsatta. Både Bostadsförmedlingen och SHIS bostäder har uppdrag att tillhanda boenden för dessa grupper. Bostadsförmedlingen har ett särskilt uppdrag att tillförsäkra barn och våldsdrabbade bostäder, just för att tillgodose dessa utsatta gruppers behov. Trots det framkommer det att enbart 11 bostäder har gått till barnfamiljer med osäkra bostadsförhållanden från Bostadsförmedlingen sunder det senaste året enligt Stockholms bostadssociala stiftelse, SHIS. Stadsdelarnas efterfrågan på avtalat boende för barnfamilj hos SHIS minskar jämfört med förra året. Det är därför tydligt att den styrande vänstermajoriteten misslyckats med att se till att hjälpa dessa barnfamiljer på ett tillfredsställande sätt.

Dessutom framkommer i hemlöshetsrapporten att 14 procent av de som är hemlösa anger våld i nära relation som orsaken till deras hemlöshet. Från bostadsförmedlingen kan jag läsa att stadsdelarna hittills i år inte har efterfrågat ett endaste skyddat boende för våldsutsatta. Tre procent av de ansökningar om förtur som bostadsförmedlingen får om förtur godkänns. För SHIS Mellanbo, tillfälliga boenden för våldsutsatta, är efterfrågan stabil efter att SHIS under förra mandatperioden tydligt prioriterat boendeformen. Eftersom det ofta är stadsdelarna som möter dessa individer och de organisationer som ombesörjer stöd och hjälp krävs det nu krafttag för att nå ut med information och stöd för att komma till bukt med hemlöshet för barn och våldsdrabbade. Trots de stöd som existerar är det alltså tydligt att staden misslyckas med att nå ut till och dessutom erbjuda hjälp till dessa individer. Den hemlöshet och boendeosäkerhet som framkommer i hemlöshetsrapporten och i samtal med Stadsmissionen motsvaras inte av ett ökat antal insatser från staden. Någonstans går ekvationen inte ihop.

Med anledning av ovan undrar jag därför:

1. Hur planerar borgarrådet att säkerställa att det stöd och de insatser som staden erbjuder via bland annat Bostadsförmedlingen och SHIS Bostäder, som ska kanaliseras genom stadsdelsnämnderna, faktiskt kommer hemlösa med barn och barnfamiljer som lever i osäkra boendeförhållanden tillhanda när stadsdelarnas efterfrågan är så låg?

2. Hur planerar borgarrådet att uppnå att fler utsatta för relationsvåld får chans att lämna en våldsam relation och tillgång till skyddade boende, ett mellanboende eller en permanent lägenhet via förtur hos Bostadsförmedlingen?

Stockholm den 14 juni 2023

Kristin Jacobsson (C)